

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 579/2020
11.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужиоца "АА" ..., ..., U.S.A., чији је пуномоћник Дејан Богдановић, адвокат из ..., ул. ..., против туженог "ББ" д.о.о. из ..., Босна и Херцеговина, МБС:..., чији је пуномоћник Милан Јакшић, адвокат из ..., ул. ..., ради повреде жига, вредност предмета спора 100.000,00 динара, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 3208/20 од 17.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 11.02.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 3208/20 од 17.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 1237/2020 од 04.06.2020. годин усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је утврђено да је тужени повредио жиг „АА“ бр. ..., регистрован на име тужиоца код Завода за интелектуалну својину Републике Србије, који важи на територији Републике Србије, на тај начин што је покушао да увезе, ради транзита кроз Републику Србију, 105 торби које су противправно обележене знаком „АА“, који знак је идентичан заштићеном жигу „АА“ бр. ..., регистрован на име тужиоца. Ставом другим изреке обавезан је тужени да престане са свим радњама којима се врши даља повреда жига тужиоца, укључујући радње увоза, извоза или транзита робе која носи знак „АА“, који је идентичан заштићеном жигу „АА“, бр. ... регистрованом на име тужиоца. Ставом трећем изреке обавезан је тужени да, о свом трошку, пресуду објави у дневном листу "Политика" издање за целу земљу. Ставом четвртим изреке, усвојен је предлог тужиоца за одређивање привремене мере, па је одузето 105 торби, које су противправно обележене знаком „АА“ који је идентичан заштићеном жигу „АА“, које је тужени покушао да увезе, ради транзита кроз Републику Србију, а које су претходно привремено одузете и задржане од стране Управе царина – Одељења за заштиту интелектуалне својине-Царинарница Димитровград ЦИ Градина, на основу записника бр. 148-20-230-08-7/2/2018 од 07.09.2018. године, у року од 24 часа од дана пријема решења. Ставом петим изреке забрањено је туженом да даље врши радње којима се повређује жиг тужиоца „АА“, бр. ... регистрован код Завода за интелектуалну својину Републике Србије, те одлучено да одређена привремена мера важи до правноснажног окончања поступка. Ставом шестим

изреке, обавезан је тужени да тужиоцу, на име трошкова парничног поступка, плати износ од 82.200,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 3208/20 од 17.09.2020. године одбијена је жалба туженог и потврђена је наведена првостепена пресуда, а одбијени су захтеви тужиоца и туженог којим су тражили накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужени је изјавио благовремену и дозвољену ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у границама прописаним одредбом члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11... са изменама) и одлучио да ревизија туженог није основана.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности.

Предмет тужбеног захтева је утврђење повреде заштићеног жига тужиоца транзитом робе туженог, која је у себи садржала неовлашћено обележен знак „АА“ заштићеног националним жигом тужиоца, забрана увоза, извоза и транзита робе неовлашћено обележене знаком „АА“ и забрана туженом да убудуће чини такву или сличну повреду наведених жигова, те да тужени о свом трошку објави у дневном листу „Политика“.

Према утврђеним чињеницама, тужилац је носилац жига број ... у класама 9, 14, 18, 25 и 35 Ничанске класификације за робу и услуге, регистрованог дана 23.03.2009. године, код Завода за интелектуалну својину Републике Србије, са правом првенства од 19.02.2008. године и роком важности 19.02.2028. године. Управа царина- Одељење за заштиту интелектуалне својине, Царинарница Димитровград, је дана 07.09.2018. године, прекинула царински поступак и задржала робу за коју се сумња да повређује тужиочево право на жиг и то 105 комада ташни обележених знаком „АА“, коју је тужени из Турске преко Бугарске и Србије увозио у Босну и Херцеговину, а о чему је сачињен записник број 148-20-230-08-7/37/2/2018 од 07.09.2018. године. Тужилац није дао туженом овлашћење за коришћење наведеног регистрованог жига тужиоца.

На основу овако утврђених чињеница нижестепени судови закључују да иако одредбама Закона о жиговима из 2013. године („Службени гласник РС“, бр. 104/2009 и 10/2013), није изричито прописано да носилац жига може забранити другим лицима да неовлашћено користе његов знак заштићен жигом и у случају транзитног промета робе, то не значи да носилац жига нема то право, односно да је такав вид правне заштите законом искључен. Сматрају да је право носиоца жига изричито установљено одредбом члана 281. Царинског закона. Указују да је царински орган, сагласно одредби члана 282. истог закона, овлашћен и по службеној дужности може прекинути царински поступак и пуштање робе која се увози, извози или је у транзиту, ако посумња да је повређено неко од права интелектуалне својине, као и да такав поступак заштите права носиоца жига познаје и одредба Директиве Европске уније 2015/2436 из 2015. године. Налазе и да наведена одредба представља општеприхваћено правило међународног

права, које се, сагласно одредби чл. 16. став 2. Устава Републике Србије, непосредно примењује. Како из приложених фотографија постоји идентичност између ознака које су заштићене наведеним жигом тужиоца, с једне стране и ознака које су утиснуте на производ које је тужени прометовао, нижестепени судови сматрају да овим просечан учесник на тржишту може бити доведен у заблуду у погледу порекла робе, па налазе да је тужени предузимањем радње стављања робе заштићеним знаком тужиоца у транзит ради увоза у Босну и Херцеговину, учинио повреду права на жиг тужиоца, у смислу одредбе члана 38. Закона о жиговима.

Према оцени Врховног касационог суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право када су усвојили тужбени захтев тужиоца поводом повреде његовог регистрованог жига од стране туженог стављањем неовлашћено обележене робе таквим жигом у транзит ради увоза у Босну и Херцеговину.

Ревидент оспорава правилност примене материјалног права. Погрешна примена материјалног права, према наводима ревидента се састоји у томе што Привредни апелациони суд није правилно применио члан 38. Закона о жиговима. Наводи да том одредбом није било предвиђено да се радњом транзита може учинити повреда жига и да носилац жига може забранити транзит робе, већ само увоз или извоз робе. Сматра да је погрешан став другостепеног суда да се ова правна ствар реши применом Царинског закона уместо језичким тумачењем Закона о жиговима. Даље наводи да се Директива ЕУ 2015/2436 из 2015. године не може директно примењивати пред домаћим судовима.

Врховни касациони суд не прихвата ревизијске наводе туженог.

У конкретном случају тужени је увозник робе под заштићеним знаком тужиоца. Роба је била у транзиту ради увоза у Босну и Херцеговину. Управа царина- Одељење за заштиту интелектуалне својине је 07.09.2018. године прекинула царински поступак и привремено задржала 105 комада ташни обележених знаком „АА“ које је тужени увозио у Босну и Херцеговину због сумње да је повређено право жига тужиоца.

Према одредби члана 280. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 18/2010... 113/2017) увоз, извоз или транзит робе којим се повређују права интелектуалне својине утврђена прописима који уређују то питање и међународним уговорима, није дозвољен.

Према одредби члана 282. истог закона, царински орган може по службеној дужности прекинути царински поступак и пуштање робе која се увози, извози или је у транзиту ако посумња да је повређено неко од права интелектуалне својине.

Одредбом члана 38. Закона о жиговима којим се уређује садржина, стицање и обим права носиоца жига, прописано је у ставу 2. тачка 1. да носилац жига има право да другим лицима забрани да неовлашћено користе знак који је истоветан са његовим раније заштићеним знаком у односу на робе, односно услуге које су истоветне роби односно услугама за које је тај жиг регистрован.

Према одредби члана 72. Закона о жиговима, повредом права сматра се свако неовлашћено коришћење знака од стране било ког учесника у промету у смислу члана 38 и члана 43. сатв 2. истог закона.

Одредбама Закона о жиговима из 2013. године („Сл. гласник РС“, бр.10/2013) није изричито прописано да носилац жига може забранити другим лицима да неовлашћено користе његов знак заштићен жигом и у случају транзитног промета робе. Међутим, то не значи да носилац жига нема то право односно да је такав вид правне заштите законом искључен. То право носиоца жига је изричито установљено одредбом члана 281. Царинског закона. Царински орган је сагласно одредби члана 282. истог закона овлашћен и по службеној дужности да може прекинути царински поступак и пуштање робе која се увози, извози или је у транзиту, ако посумња да је повређено неко од права интелектуалне својине. Осим тога, такав поступак заштите права носиоца жига познаје и одредба Директиве ЕУ 2015/2436 из 2015. године. Тим прописом је изричито прописано да носилац жига има право да забрани транзит робе обележене неовлашћеним коришћењем жигом заштићеног знака. Зато се право значење одредбе члана 38. став 2. тачка 1. Закона о жиговима може утврдити систематским тумачењем свих наведених законских прописа, а не само наведене одребе Закона о жиговима како неосновано тврди ревидент. Оно указује да носилац жига може забранити другим лицима неовлашћено коришћење знака који је истоветан са његовим раније заштићеним знаком којим је обележена роба и у случају када се ради о роби у транзиту. Уколико одређена радња није изричито по врсти спецификована као неовлашћена употреба жига, то не значи истовремено и да је самим тим она дозвољена. Напротив, неовлашћена употреба жига се у погледу правне квалификације испуњава према садржини конкретне радње у односу на целокупан систем заштите која се пружа носиоцу права на жиг. Из изнетих разлога правилно је одлучио другостепени суд када је сходно напред цитираним одредбама усвојио тужбени захтев тужиоца у целисти.

Неосновани су наводи ревидента да се Директива ЕУ 2015/2436 из 2015. године не може директно примењивати пред домаћим судовима. Ово из разлога што Директива ЕУ 2015/2436 из 2015. године, представља општеприхваћено правило међународног права, које се сагласно одредби члана 16. став 2. Устава непосредно примењује. Дакле, да би се примењивала општеприхваћена правила међународног права, није потребно да их држава ратификује, као што је то случај са међународним уговорима који морају бити ратификован да би представљао део правног поретка и непосредно се примењивао.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одбио ревизију туженог као неосновану и одлучио као у изреци ревизијске пресуде на основу члана 414. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић